

Minister van Financiën,
de heer mr. W.B. Hoekstra,
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

Uw brief van
12 februari 2018

Contactpersoon

Uw kenmerk
2017-0000241054

Onderwerp

Verzoek om wetgevingsadvies - wetswijziging gebruik BSN voor uitvoering depositogarantiestelsel

Geachte heer Hoekstra,

Bij brief van 22 december 2017 heeft u de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) gevraagd op grond van het bepaalde in artikel 51, tweede lid, van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) te adviseren over de *wetswijziging gebruik BSN voor uitvoering depositogarantiestelsel* (hierna: wetsvoorstel).¹ Hiermee voldoe ik aan uw verzoek.

Proces

Met betrekking tot het wetsvoorstel was een internetconsultatie opengesteld van 22 december 2017 tot en met 2 februari 2018. Per brief van 30 januari 2018 heeft de AP het ministerie van Financiën laten weten te adviseren na afloop van de internetconsultatietermijn, zodat eventuele wijzigingen in het wetsvoorstel als gevolg van de internetconsultatie, door de AP in haar advies kunnen worden betrokken. Op 12 februari 2018 heeft de AP van het ministerie van Financiën vernomen dat de internetconsultatie heeft geleid tot beperkte wijzigingen van het wetsvoorstel. De aangepaste versie van het wetsvoorstel heeft de AP eveneens op 12 februari 2018 van het ministerie van Financiën ontvangen. De AP heeft haar wetgevingsadvies gebaseerd op het aangepaste wetsvoorstel van 12 februari 2018.

Achtergrond

Het College bescherming persoonsgegevens (CBP)² heeft eerder geadviseerd over wetsvoorstellen of algemene maatregelen van bestuur waarbij financiële instellingen voornemens waren om het burgerservicenummer (BSN) te verwerken. Hieronder volgen een aantal relevante wetgevingsadviezen.

¹ Met betrekking tot het wetsvoorstel is een internetconsultatie opengesteld van 22 december 2017 tot en met 2 februari 2018.

² Toentertijd werd de AP ook in het maatschappelijk verkeer nog aangeduid als College bescherming persoonsgegevens (CBP).

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

Het CBP heeft op 23 maart 2010 geadviseerd over het wetsvoorstel *Wet gebruik burgerservicenummer in de financiële sector* (z2010-00096). Dit wetsvoorstel beoogde het gebruik van het BSN door kredietinstellingen, verzekeraars, gevolmachtigde agenten of ondergevolmachtigde agenten alsmede van enkele beheervoorzieningen van het BSN-stelsel te regelen. Het CBP had bezwaar tegen het wetsvoorstel, omdat de noodzaak van het gebruik van het BSN niet was aangetoond. Het wetsvoorstel is niet ingediend.

Op 4 oktober 2011 heeft het CBP geadviseerd over het wetsvoorstel *gebruik burgerservicenummer bij het depositogarantiestelsel* (z2011-00754). Het CBP achtte onder meer de noodzaak voor het beperkte BSN-gebruik van rekeninghouders *uitsluitend* voor het depositogarantiestelsel door banken voldoende aangetoond.

Op 7 augustus 2014 heeft het CBP geadviseerd over het wetsvoorstel *wijziging van de Invorderingswet (IW 1990) en de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir)* (z2014-00476). De noodzaak van het verwerken van het BSN (door banken) *uitsluitend* voor de “eenbankmaatregel” werd onderbouwd in diverse PIA’s. Het CBP adviseerde om deze motivering expliciet op te nemen in de memorie van toelichting van het wetsvoorstel.

Op 15 juli 2015 heeft het CBP geadviseerd over het *ontwerpbesluit ter implementatie van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggings-ondernemingen* (z2015-00544). Het CBP achtte de noodzaak voor het BSN-gebruik *uitsluitend* ten behoeve van de effectieve afwikkeling van een onderneming voldoende onderbouwt.

Inhoud wetsvoorstel³

Dit wetsvoorstel heeft betrekking op het gebruik van het burgerservicenummer (BSN) ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel en het beoogt artikel 3:17 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) aan te passen. De termijn waarbinnen DNB en het Depositogarantiefonds in staat moeten zijn om vergoedingen toe te kennen en beschikbaar te maken voor uitkering, is thans twintig werkdagen. Een korte uitkeringstermijn, die ook daadwerkelijk wordt gehaald, is essentieel voor het functioneren van het depositogarantiestelsel. In de kern beoogt het depositogarantiestelsel depositohouders immers het vertrouwen te geven dat hun betaal- en spaartegoeden veilig zijn. Zolang depositohouders erop kunnen vertrouwen dat als een bank in de problemen komt, zij snel weer over hun tegoeden kunnen beschikken, zullen zij minder geneigd zijn hun tegoeden massaal tussentijds weg te halen en elders onder te brengen. Tegen deze achtergrond is de afgelopen jaren de uitkeringstermijn al verkort van drie maanden naar twintig werkdagen en wordt deze komende jaren verder verkort. Uit artikel 8, eerste lid, van de herschikte richtlijn depositogarantiestelsels, waarvan de implementatie is voltooid in 2015, volgt dat de uitkeringstermijn uiteindelijk zeven werkdagen zal bedragen. Vanaf 1 januari 2019 zijn DNB en de banken voornemens een nieuwe werkwijze te hanteren, waarmee een uitkeringstermijn van zeven werkdagen gehaald moet kunnen worden. De periode tot 2024 zal worden gebruikt om deze werkwijze te perfectioneren, zodat de termijn ook daadwerkelijk wordt gehaald.

³ Zie: MvT van het thans voorliggende wetsvoorstel.

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

Voorgesteld wordt de bestaande grondslag in artikel 3:17, zesde lid, van de Wet op het financieel toezicht (Wft) aan te passen. Die schrijft voor dat banken bij het verwerken van persoonsgegevens in hun administratie gebruikmaken van het BSN voor het voeren van een administratie die zodanig is dat deze ingeval van toepassing van het depositogarantiestelsel geen belemmering vormt of kan vormen voor de uitbetaling van vergoedingen uit hoofde van het depositogarantiestelsel binnen de daarvoor gestelde wettelijke termijn. De bestaande grondslag vergt dat banken in hun administratie gebruikmaken van het BSN, indien zij daarover beschikken. Om echter tijdige en betrouwbare uitbetaling van vergoedingen te kunnen bewerkstelligen, is het in sommige gevallen noodzakelijk het BSN van een wettelijke of anderszins rechtsgeldige vertegenwoordiger (in het geval van een rechtspersoon) die een depositohouder moet vertegenwoordigen vast te leggen, die zelf geen klant is bij de bank. De huidige wettekst biedt op dit moment onvoldoende houvast voor banken om het BSN van die wettelijke of rechtsgeldige vertegenwoordigers ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel vast te leggen. Daar het BSN een persoonsidentificerend nummer is, waarvan het gebruik bij wet geregeld wordt, wordt voorgesteld dit te verduidelijken.

Daarnaast wordt voorgesteld te verduidelijken dat gebruikmaking van het BSN in de bankadministratie nodig is voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel in het algemeen. Dit is, volgens het wetsvoorstel, noodzakelijkerwijs breder dan gebruikmaking enkel voor, in geval van toepassing van het depositogarantiestelsel, het niet belemmeren van uitbetaling van vergoedingen binnen de wettelijke termijn, zoals op dit moment is bepaald.

Advies

Wetsvoorstellen dienen te voldoen aan artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Handvest), artikel 16 van Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 10 van de Grondwet.

Artikel 8 van het Handvest bepaalt onder meer dat persoonsgegevens eerlijk en voor bepaalde doeleinden moeten worden verwerkt, en met toestemming van de betrokkene of op basis van een andere gerechtvaardigde grondslag waarin de wet voorziet. Artikel 16 VWEU bepaalt dat eenieder in de Europese Unie recht heeft op bescherming van zijn persoonsgegevens. Op grond van artikel 8 EVRM is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van het recht op respect voor zijn privéleven, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Artikel 10, eerste lid, van de Grondwet bepaalt dat een ieder recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen.

Bij de toepassing van de in voornoemde grondrechtbepalingen opgenomen beperkingsclausules spelen het proportionaliteits- en het subsidiariteitsbeginsel een belangrijke rol. Deze beginselen volgen uit het woord 'noodzakelijk' zoals opgenomen in elk van de bovengenoemde grondslagen. Het proportionaliteitsbeginsel

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

houdt in dat de inbreuken op de belangen van de bij de verwerking van persoonsgegevens betrokkene niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot het met de verwerking te dienen doel.⁴ Ingevolge het subsidiariteitsbeginsel dient het doel waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt niet op een andere, voor de bij de verwerking van persoonsgegevens betrokkene minder nadelige, wijze te kunnen worden verwerkt.⁵

Algemeen

Sinds de invoering van het gebruik van het BSN op 21 juli 2007 staat het door de wetgever beoogde systeem van afgebakend gebruik onder druk. Potentiële nieuwe gebruikers melden zich aan, terwijl er ook sprake lijkt te zijn van een (al dan niet informele) uitbreiding van de gebruiksdoelen.⁶ Vanwege de risico's met het oog waarop is gekozen voor een afgebakend systeem, is dat onwenselijk. Ook de Raad van State heeft gewaarschuwd voor de (stilzwijgende) ontwikkeling van het BSN tot een algemeen persoonsnummer.⁷

Dit afgebakende systeem van gebruik zal onder artikel 87 van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) juncto artikel 46 van de Uitvoeringswet AVG (UAVG) niet anders zijn. Artikel 46 van de UAVG voorziet in een algemene regeling voor gebruik van identificatienummers, waaronder als belangrijkste het BSN. Het artikel komt overeen met het thans geldende artikel 24 van de Wbp en artikel 87 van de AVG maakt het mogelijk om deze regeling te continueren.⁸ In de artikelsgewijze toelichting van de UAVG⁹ wordt benadrukt dat ingevolge artikel 46, tweede lid, het mogelijk is om bij algemene maatregel van bestuur andere gevallen aan te wijzen waarin een persoonsnummer mag worden gebruikt. Ook bestaat hier met betrekking tot verdere verwerking van een dergelijk nummer dus geen ruimte voor een eigen afweging van de verwerkingsverantwoordelijke.

De AP heeft in haar brief van 19 januari 2018¹⁰ aan de Tweede Kamer gewezen op de noodzaak van de bijzondere bescherming van het BSN: *“De AP constateert dat uit artikel 46, eerste lid, van het wetsvoorstel volgt dat een nummer dat ter identificatie van een persoon bij wet is voorgeschreven, zoals het burgerservicenummer (BSN), bij de verwerking van persoonsgegevens slechts wordt gebruikt ter uitvoering van de wet dan wel voor doeleinden bij de wet bepaald. De AP acht dit van zeer groot belang, aangezien met het oog op voorkoming van identiteitsfraude aan gebruik van nummers als het BSN bijzondere bescherming toekomt door dat gebruik slechts toe te staan in bij wet bepaalde gevallen. Tegelijkertijd biedt het tweede lid van artikel 46 de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur andere gevallen aan te wijzen waarin dergelijke nummers kunnen worden gebruikt. Hierdoor wordt de in artikel 46, eerste lid, voorziene - en daarmee in een formele wet vastgelegde - stevige waarborg met volwaardige betrokkenheid van zowel de Tweede als de Eerste Kamer, feitelijk illusoir.”*

⁴ Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, p. 8.

⁵ Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, p. 8-9.

⁶ Zie hiervoor onder andere een selectie van de genoemde wetgevingsadviezen onder het kopje “Achtergrond.” De AP heeft in het verleden meerdere keren geattendeerd op deze uitbreiding van gebruiksdoelen.

⁷ Advies van Raad van State, W04.05.0110/I

⁸ Zie: MvT UAVG, p. 43-44 en p. 111.

⁹ Zie o.a.: MvT UAVG, p. 44 en 111.

¹⁰ Brief van de AP aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal (de leden van de vaste commissie voor Justitie en Veiligheid) inzake “Wetsvoorstel Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (34 851)” d.d. 19 januari 2018, p. 9.

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

Zoals ook omschreven in dit wetgevingsadvies onder “Inhoud van het wetsvoorstel” zal het thans voorliggende wetsvoorstel zorgen voor een verruiming van het afgebakende systeem van BSN-verwerking. De AP zal deze beoogde verruiming in onderstaande adviespunten uitwerken en toetsen aan onder meer de AVG en UAVG.

1. Wettelijke plicht verwerking BSN depositohouders en diens wettelijk vertegenwoordiger of rechtsgeldig vertegenwoordiger

In de eerste plaats zal de ‘vrijblijvendheid’ van banken om over het BSN te beschikken in hun administratie ten behoeve van de uitbetaling van de vergoeding worden omgezet in een plicht om het BSN van zowel de depositohouder als *diens wettelijk vertegenwoordiger of rechtsgeldig vertegenwoordiger* te verwerken voor het voeren van de administratie. De cursief gemaakte tekst is – naast de hiervoor genoemde plicht – een toevoeging aan artikel 3:17 Wft en is vereist om te zorgen voor de vereiste/gewenste duidelijkheid om het BSN te verwerken van deze wettelijke vertegenwoordiger of rechtsgeldig vertegenwoordiger, die een depositohouder moet vertegenwoordigen (en zelf geen klant is bij de bank), om de betrouwbare en tijdige uitbetaling van vergoedingen te bewerkstelligen.

Het vorenstaande wordt als volgt uitgewerkt in de toelichting op het wetsvoorstel:

“(…) Het halen van een strikte uitkeringstermijn van (uiteindelijk) zeven werkdagen stelt hoge eisen aan de voorbereiding door de aan het depositogarantiestelsel deelnemende banken en de uitvoerders van het depositogarantiestelsel: DNB en het Depositogarantiefonds. De kwaliteit van de administratie van banken moet zodanig zijn dat DNB op basis van die administratie binnen zeer korte termijn kan vaststellen welke deposito’s binnen de reikwijdte van het depositogarantiestelsel vallen, wat de omvang ervan is, wie de depositohouders zijn en hoe hoog de vergoeding is die zij uit hoofde van het depositogarantiestelsel van het Depositogarantiefonds dienen te ontvangen. Omdat het depositogarantiestelsel tegoeden garandeert per depositohouder moet DNB de aanspraken bepalen per individuele natuurlijke of rechtspersoon. (...) Een noodzakelijk hulpmiddel bij het snel en zo foutloos mogelijk herordenen van een bankadministratie tot IKB’s, is het BSN. Het BSN is een uniek nummer dat als ordeningsinstrument onontbeerlijk is bij het volbrengen van deze logistieke uitdaging. Door het BSN ter controle te combineren met andere (persoons)gegevens zoals de naam-, adres- en woonplaatsgegevens (de zogenaamde NAW-gegevens) en de geboortedatum in geval van natuurlijke personen, wordt de foutmarge beperkt bij het opstellen van de IKB’s. IKB’s kunnen hierdoor automatisch worden opgesteld en op grond daarvan kan worden bepaald waar depositohouders recht op hebben. Als onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om tot een betrouwbaar IKB te komen, leidt dit ‘uitval’ (informatie die niet automatisch tot een IKB leidt). Deze uitval moet handmatig worden verwerkt om alsnog tot kloppende IKB’s te kunnen komen. Dit kost veel tijd. Het met behulp van het BSN opstellen van IKB’s met een zo klein mogelijke foutmarge is daarom essentieel om te kunnen voldoen aan de wettelijke uitkeringstermijn. (...)”¹¹

Ook wordt in de toelichting op het wetsvoorstel ingegaan op de gegevensbeschermingseffectbeoordeling die is verricht ten aanzien van de beoogde gegevensverwerking. De noodzaak van deze gegevensverwerking wordt als volgt omschreven:

“(…) De beschreven verwerkingen zijn noodzakelijk om te voldoen aan de richtlijn depositogarantiestelsels en om de met die richtlijn beoogde doelstellingen te behalen. Deze zijn tweeledig: zowel bescherming van depositohouders als het

¹¹ Zie: MvT wetsvoorstel, p. 2.

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

bewaren van de financiële stabiliteit. Wat betreft het gebruik van het BSN van wettelijke ofrechtsgeldige vertegenwoordigers zijn als alternatieven overwogen het gebruik van andere authenticatiemiddelen en het handmatig koppelen van de deposito's aan de wettelijke ofrechtsgeldige vertegenwoordiger. Beide alternatieven zijn ongeschikt. Andere authenticatiemiddelen waren niet veilig genoeg of niet geschikt omdat zij ervan afhankelijk zijn van of een bank nog going concern functioneert, hetgeen bij inwerkingtreding van het depositogarantiestelsel nu juist in beginsel niet het geval zal zijn. Handmatige koppeling kost veel tijd; dergelijke vertraging zou betekenen dat uitkering binnen de voorgeschreven termijn onvoldoende zeker is. Wat betreft het gebruik van het BSN ten behoeve van het vaststellen van de premiebasis, is als alternatief overwogen om een schatting te geven. Een schatting kan echter leiden tot een onvoldoende nauwkeurige vaststelling van de premie. Dit draagt ook het risico in zich dat de doelomvang van het Depositogarantiefonds, dat immers uiteindelijk 0,8% van de door het Nederlandse depositogarantiestelsel gegarandeerde deposito's dient te bevatten, niet wordt gehaald. Wel zal bij de uitvoering gekozen moeten worden voor de minst ingrijpende variant, waarbij banken intern een IKB-bestand opstellen en daaruit geen persoonsgegevens, maar alleen de geaggregeerde gegevens, die niet herleidbaar zijn tot personen, verstrekken aan DNB. (...)”¹²

De AP kan de vorenstaande, nadere onderbouwing van de noodzaak om het BSN voor de in het wetsvoorstel aangehaalde doeleinden te verwerken, volgen. De verwerking van het BSN geschiedt in dit verband ten behoeve van de dringende maatschappelijke noodzaak van het adequaat doen functioneren van een systeem dat depositohouders beschermt en de financiële stabiliteit bewaart, zo verstaat de AP. Het belang van de beoogde verwerking staat in verhouding tot het beoogde doel (proportionaliteitstoets). Er is bovendien adequaat ingegaan op andere, minder ingrijpende alternatieven (subsidiariteitstoets).

2. Verruiming BSN-verwerking in bankadministratie t.b.v. depositogarantiestelsel

In het wetsvoorstel staat daarnaast vermeld dat gebruikmaking van het BSN in de bankadministratie nodig is voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel in het algemeen. De wetgever stelt dat dit noodzakelijkerwijs breder is dan gebruikmaking enkel voor, in geval van toepassing van het depositogarantiestelsel, het niet belemmeren van uitbetaling van vergoedingen binnen de wettelijke termijn, zoals op dit moment is bepaald.¹³

In “§4. Juridisch kader: grondrechtelijke toets en relatie tot de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)” en “§5. Verslag gegevensbeschermingseffectbeoordeling” van het wetsvoorstel staat een toelichting op de verwerking van het BSN. In deze toelichting wordt op een adequate manier ingegaan op de wettelijke plicht voor banken om het BSN te verwerken en de noodzaak van BSN-verwerking van depositohouders en diens wettelijk vertegenwoordiger of rechtsgeldig vertegenwoordiger (zie onder 1). Zoals onder adviespunt 1 omschreven kan de AP deze redenering volgen en acht dit afdoende om voor die specifieke doelen het BSN te verwerken. De AP mist echter de toelichting op de noodzaak van de BSN-verwerking in de bankadministratie, die nodig is voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel in het algemeen.

In de MvT wordt hiertoe expliciet aangegeven: “ (...) dat het gebruik door banken van het BSN voor het opstellen van IKB's niet hetzelfde is als het gebruik door banken ten behoeve van het doel “interne administratie”, zoals in het voorgaande citaat uit de parlementaire geschiedenis wordt aangehaald. Immers, het verwerken van het BSN en het aan de hand

¹² Zie: MvT wetsvoorstel, p. 9.

¹³ Zie: MvT wetsvoorstel, p. 1.

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

daarvan opstellen van IKB's bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel is niet hetzelfde als het gebruiken van het BSN als klant- of relatienummer door banken, enkel en alleen ten behoeve van de interne administratie. Dergelijk gebruik is dan ook niet toegestaan. (...)."¹⁴

Om te voorkomen dat het BSN als een klant- of relatienummer zal worden gebruikt ten behoeve van de interne administratie van banken, zal deze wettelijke plicht adequater en explicieter omschreven dienen te worden in het wetsartikel, zodat duidelijk is wanneer het BSN verwerkt mag worden in relatie tot de doeleinden van het depositogarantiestelsel. Voor een 'algemene verwerking' zal echter naast een meer specifieke omschrijving van het doel ook een toelichting moeten worden gegeven op de noodzaak daartoe – in de zin van 'voorzien in een dringende maatschappelijke behoefte' ('*pressing social need*') – mede ook om proportionaliteit en subsidiariteit binnen die doelomschrijving te kunnen toetsen. Ook onder de AVG en UAVG vereist de verwerking van het BSN immers een specifieke doelomschrijving in het beoogde wetsartikel. Zoals hiervoor onder het kopje "Algemeen" is aangegeven, bestaat met betrekking tot verdere verwerking van een dergelijk nummer geen ruimte voor een eigen afweging van de verwerkingsverantwoordelijke. De wijze waarop het conceptwetsartikel thans is geformuleerd laat ruimte voor een (ruime) eigen afweging van de banken (verwerkingsverantwoordelijken) en creëert daarmee het risico dat – in weerwil van hetgeen in het wetsvoorstel expliciet is verboden – het BSN 'te ruim' zal worden verwerkt in de interne administratie van de banken. Daarmee kan het BSN derhalve (toch) gaan functioneren als een klant- of relatienummer in de interne administratie van banken; ook voor andere doeleinden derhalve dan enkel de werking van het depositogarantiestelsel.

De AP acht gebruikmaking van het BSN in de bankadministratie *die nodig is voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel in het algemeen* een te ruime, ongedefinieerde toepassing/verwerking van het BSN. Naar oordeel van de AP past een dergelijke verwerking dan ook niet binnen het wettelijke stelsel van de AVG/UAVG. Deze verwerking is alleen daarom al niet toegestaan. De AP adviseert om deze verruiming van de verwerking van het BSN derhalve te schrappen uit het thans voorliggende wetsvoorstel.

Overige opmerkingen

Tot slot wil de AP u ook nog op het volgende wijzen. Zoals ook vermeld in de Memorie van Toelichting van het conceptwetsvoorstel is vanaf 25 mei 2018 de AVG van toepassing. Uw voorstel is door de AP reeds aan de AVG getoetst en de toets aan de AVG leidt thans niet tot een ander oordeel dan onder de huidige Wbp. In dat kader acht de AP het echter wel van belang het volgende op te merken. De AVG beoogt in de gehele Europese Unie een uniforme toepassing van de regels inzake bescherming van de grondrechten en de fundamentele vrijheden van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens te bewerkstelligen. Hiertoe is het onder meer noodzakelijk dat de toezichthoudende autoriteiten in de lidstaten van de EU gezamenlijk bijdragen aan de ontwikkeling van een uniforme uitleg van bepalingen van de AVG. Gelet op de omstandigheid dat de AVG pas vanaf 25 mei 2018 van toepassing is, kunnen

¹⁴ Zie: MvT wetsvoorstel, p. 5. Thans stelt DNB dit individueel klantbeeld (IKB) op. Het IKB vormt de basis voor het vaststellen door DNB van vergoedingen die depositohouders uit hoofde van het depositogarantiestelsel ontvangen. DNB stelt deze vergoedingen vast aan de hand van het bepaalde in het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft (Bbpm).

Datum
11 april 2018

Ons kenmerk
z2018-00091

inzichten met betrekking tot de toepassing van de AVG – door bijvoorbeeld benodigde afstemming met andere toezichthouders – in de toekomst invloed hebben op het oordeel van de AP.

Wij adviseren u voorts om bij het opstellen van nieuwe wet- en regelgeving geen bepalingen op te nemen die een juiste toepassing en verwezenlijking van de werking van de AVG in gevaar kunnen brengen.

Dictum

De AP heeft bezwaar tegen het voorstel van wet en adviseert u dit niet in te dienen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
De Autoriteit Persoonsgegevens,

Mr. A. Wolfsen
Voorzitter